

vămile destinului

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

întoarce-te
încide-mi pleoapele arse de iluzii
nimeni nu pleacă în lumea de dincolo cu ochii deschiși
pune-mi în palme bănuțul de argint
pe care am jucat destinul
să pot plăti vămile ignoranței
naivitatea de a fi crezut că iubirea
se trăiește până la ultima bătaie de inimă

plec împăcată
dar oprește-te pe pragul înserării
și spune-i zilei de mâine
că veșnicia o port pe inelar
din prima zi a întâlnirii noastre
ca pe-o promisiune
a regăsirii

pentru iubire nu se plătește vamă
te naști iubind și mori cu petala ei pe buze
odin veghează tărâmul de dincolo
nu percepe taxă de la cei cu sufletul înflorit
de zorii speranței eterne

pleci împăcat
cu inima străpunsă în palmă de freya
un bănuț de argint să mângâie sufletul luntrașului
cu fulgerul lui thor sărutând pieptul pe țărmul stâng
ca un remember în valhalla
pentru suflete pereche

liliana trif & ioan grigoraș